

Nacionalni center je nujen, da zares zaženemo to kolo

Gorazd Hren *Selektor slovenske reprezentance v športnem plezanju o prihajajoči sezoni, tudi odnosu z Janjo Garnbret*

V Velenju očitno rastejo odlični trenerji. Branko Tamše je v rokometu osvojil največ naslovov državnega prvaka. Robert Hrgota bedi nad slovenskimi orli, ki premikajo mejnike. Iz metropole Šaleške doline pa prihaja tudi dolgoletni selektor Slovenije v športnem plezanju Gorazd Hren. Za premikanje po oprimkih je navdušil slovensko športno kraljico Janjo Garnbret, prvo ime slovenske reprezentance, pred katero je nova sezona z jenskim vrhuncem na svetovnem prvenstvu v Seulu. Pred tem bo znova tudi zadnja tekma svetovnega pokala v Koprju, ki je v odsotnosti še vedno neuresničene projekta Nacionalnega plezalnega centra postal slovenska meka športnega plezanja. Gorazd Hren si obeta uspešno sezono s prebojem nekaterih mladih adutov.

PETER ZALOKAR

Začenja se sezona, na katero se pripravljate od lanskega decembra. Ali adrenalin, ki je zaščitni znak vaše panoge, narašča? Prav gotovo. Zbrali smo se sproščeni, zdaj pa te sproščenosti ni več. Imeli smo že izbirne treninge, na katerih se oblikujejo selekcije za tekme. Pride psihološki dodatek in ga je mogoče občutiti. Posebej pri dekletih, kjer je močna notranja konkurenca. Že izborni trening, kakršne smo imeli v Augsburgu, Innsbrucku in Koprju, je bil zanje prava tekma. Čuti se, da se približuje sezona in tudi jaz sem že nestrpen. Rad imam stres. Lahko rečem, denimo, da komaj čakam, da začne tekmovalci Anže Peharc, za katerega se mi zdi, da je dobro pripravljen že nekaj časa. Ni pa panike, zavedam se, da bo sezona dolga in da ne bo nič hudega, če

ne bo takojšnjega uspeha. Glavne tekme bodo proti koncu sezone.

Začenja se v Aziji 18. t. m., prvih šest tekem svetovnega pokala bo zunaj Evrope. Kakšna bo ekipa za uvodno Kitajsko (Keqiao, Wujiang)?

Sprva bo zaradi stroškov manjša. Odločili smo se, da gre najprej na balvane pri fantih samo omenjeni Peharc. Pri dekletih pa Katja Debevec, Jennifer Buckley in Sara Čopar. Potem za težavnost ostane ta Čoparjeva in Buckleyjeva, ki se jima bodo pridružili Vita Lukan, Rosa Rekar in Mia Krampf ter Luka Potočar. To je poleg Garnbretove nekakšno jedro reprezentance. Kasneje bomo na Baliu (2.-4. maj; op. p.) pridružili Lovra Črepa. V bistvu so se predvsem starejši tekmovalci povsem specializirali in se odrekli dvojnemu sporedu. Zato moramo mlajšim dati priložnost, da se odločijo, v tem smislu je kot nalašč sistem evropskih pokalov. Nekakšna B-ekipa, ki trka na vrata »špice«.

Trenerski štab ostaja isti?

Da, Domen Švab, Luka Fonda in jaz. Veliko se vključuje Anže Štremfelj. Moram pa poudariti, da imamo zdaj že precej veliko ekipo postavljavcev smeri. V Sloveniji se je dobro razvil ta sistem, zraven so nekateri bivši tekmovalci. Recimo Gregor Vezonik. Mozaik se sestavlja in smo dobri tudi v tem, kjer smo prej malce zaostali v primerjavi s konkurenco, ki nas je malce prehitela po desni na nekaterih področjih. Predvsem v infrastrukturi.

Pa saj tudi v Sloveniji rastejo plezalni centri kot gobe po dežju. Slovenska Bistrica, Prevalje,

Koper ...

Super je, da nastajajo novi centri, ki delajo široko bazo, ampak so zelo rekreativno usmerjeni, kar je logično, ker se morajo tržiti, da lahko delujejo. Za vrhunsko plezanje pa niso idealni. Ko pride reprezentanca, potrebuje drugačne smeri, ki niso uporabne za komercialne potrebe. Naj me upravitelji ne razumejo narobe, hvaležni smo vsem, ki nam grede na roko, ampak mi potrebujemo več.

Več pomeni tako izmuzljivi Nacionalni plezalni center, ki ga je obljubil ljubljanski župan Zoran Jankovič že, ko je Janja Garnbret osvojila zlato kolajno na OI v Tokiu. Od tega so minila štiri leta, je kaj napredka pri tem?

Ravno v teh dneh je spet več govora o tem. Gradbeno dovoljenje je, kdaj bodo zaorali stroji, je vprašanje. Na naši zvezi (Planinska zveza Slovenije; op. p.) so optimistični. Iz garaž in hodnikov, kot se je delalo prej, ne bo šlo več. Z NPC bi reprezentanca in širši bazen perspektivnih plezalcev zares dobila svoj dom. Seveda bi morala obstajati tudi 'komerciala', ker se drugače ne bi finančno izšlo, bi pa bil zraven pod isto streho tudi reprezentančni del. To bi bilo sanjsko. S tem bi lahko vključili vse nekdanje plezalce, ki so dosle gli vrhunsko raven, vendar si niso s športom zagotovili eksistence. Govorim o trenerjih, postavljavcih, kondicijskih trenerjih. Mina Markovič se denimo zdaj ukvarja s psihologijo. Vsi ti imajo izkušnje in bi lahko tam delali. Tako bi res zavrteli to kolo.

Slovenija je prav gotovo tudi plezalna dežela, podati o številu

otrok, ki se vključujejo v plezalne šole, je neverjeten. Čakalne vrste za vpis so dolge skoraj kot v zdravstvu ...

Klubi so polni, čakalne vrste so dolge. Pleza ogromno ljudi, rekreacija se je razmahnila na polno. Zato bi si lahko privoščili še objekt, ki bi dal še nekaj več špici tega športa, ki je ne nazadnje za to zaslužna.

Je dalo športnemu plezanju sprejetje v olimpijsko družino velik zagon?

Vsekakor je bil. Najprej smo bili veseli, potem imeli mešane občutke zaradi sistema tekmovanja. V Tokiu je bilo čudno (kombinacija treh disciplin, hitrosti, balvanov in težavnosti; op. p.), v Parizu malce boljše (težavnost ločena od kombinacije). Ravno zdaj je predsednik IFSC (mednarodne zveze) Marco Scolaris sporočil, da bodo spremembe za Los Angeles 2028 in da bodo vse tri discipline ločene.

To vas je gotovo razveselilo, Garnbretova bo favoritinja za dve zlati kolajni, tudi ostali tekmovalci bodo imeli več možnosti, mar ne?

Končno. Zelo sem vesel, da je naposled zgodilo, kar bi se moralo že takoj. Janja bo vsekakor favoritinja za dve kolajni in ostali se bodo lahko osredotočili samo na svojo disciplino. S tem se bodo povečale možnosti za uvrstitev in tudi za zmagovalni oder. Zato upam, da bo kvalifikacijski sistem dober in bodo na OI šli zares najboljši. V našem primeru sta se za vstopnico doslej med seboj borila Potočar in Peharc, zdaj pa se bo Potočar lahko usmeril samo v težavnost, Peharc pa samo na balvane. Verjamem, da bomo imeli še bolj številčno zasedbo.

Kako pa je s hitrostopnim plezanjem v Sloveniji?

Premiki so, niso pa revolucionarni. Dejstvo je, da se do hitrosti ne moremo obnašati mačehovsko, ker je to olimpijska disciplina. Delamo v Celju, kjer je trener Matic Kozmus, ki širi bazo na celotno Slovenijo. Povabili smo tudi italijanskega trenerja, da nam je nakazal pot. Ko bo enkrat stal NPC, bo gotovo vključeval tudi hitrostopno steno.

Vrniva se v sedanjost. Je poolimpijska sezona manj stresna?

Za marsikaterega tekmovalca vsekakor. Janja Garnbret je bolj na »off« (pred SP bo nastopila samo v Innsbrucku in Kopru; op. p.) in še nekaj je takšnih. Večina pa vidi

priložnost, da se dokažejo. Meni je žal, da so zato tekme svetovnega pokala manj zanimive. Morale bi imeti večjo težo, vsebovati tudi priložnost, da se skoznje uvrstiš na OI. Toda IFSC so očitno bolj všeč posebni kvalifikacijski turnirji, saj jih lahko trži posebej.

Selektor ste že skoraj desetletje.

Se vam zdi, da ste se mogoče že izpeli, ali vas ženejo naprej novi izzivi? Ne nazadnje sta s Klaro pred dvema letoma dobila Mio in imate tudi družinske obveznosti ..

Veliko razmišljam o tem. Veliko sem zdoma in je naporno, vendar še vedno uživam. Doma imamo urejeno. Zgodi se kdaj slaba volja v reprezentanci, s kom prideš navzkriž, pade »kemija«. A nič resnega, še vedno se dobro razumemo in to me drži pri tej vlogi. Je pa to dvorezen meč, ne smeš biti preveč prijateljski, pa tudi ne preveč diktatorski. Za zdaj deluje. Ko enkrat ne bo več, ne bom imel nobenih zadržkov, da mesto prepustim drugemu, če bo to prineslo nov veter.

Leta 2016 ste zamenjali Romana Krajnika, ki je zdaj trener Janje Garnbret.

Vi kot selektor pa še vedno bedite tudi nad njo. Ali pride do navzkrižja interesov? V Parizu ste bili kar malce v senci Krajnika, ko je Janja ubranila zlato.

Razumem vprašanje. Z Janjo imam poseben odnos. Ustvarila si je individualno ekipo. Priznam, raje bi jo videl še na kakšnem treningu več z nami. Odlično sodeluje z Romanom, kar kažejo z rezultati. Z njim nisem navzkriž, nisva pa veliko v stiku in se ne vtikam v njuno delo.

Vseeno se mi zdi zanimivo. Ali vi kot selektor lahko kaj rečete Krajniku glede Garnbretove? Lahko da on kakšno opazko glede drugih reprezentantov?

Včasih se zgodi, da moraš biti diplomatski. Seveda je Roman izkušen in ve, kaj dela. Tudi niti nimam kakšnih pripomb na Janjino plezanje. Bi pa komu drugemu prej kaj rekel kot njemu. Včasih se je treba ugrizniti v jezik in verjetno tako razmišlja tudi on. Še enkrat, kot selektor bi si želel, da bi Janja dala več kolegicam, s katerimi se odlično razume. Pa tudi fantom, s katerimi se lahko zlahka meri. Res pa je, da sama od tega ne bi imela veliko koristi, zato jo povsem razumem.

Kako je s financami, večnim problemom v našem športu? Ali

samo napišete, kaj potrebujete, in vam zveza to omogoči?

Daleč od tega. Zdaj je sicer veliko boljše kot na začetku, ko smo zares morali obračati vsak evro, se spraševali, kdo gre na tekmo, kako bomo prišli tja in kje bomo spali. Še vedno pa se moramo obnašati racionalno, sploh pri nabavi oprimkov, ki so vreča brez dna. So zelo dragi, menjujejo se vsako leto, včasih tudi med letom. Pred vsako sezono naredim finančni načrt. Seveda nisem dobil toliko, kot sem si zaželel, zato moramo nekako to luknjo zakrpati. Ne more pa iti to na račun najboljših. Kdor si zasluži iti na tekmo, bo vedno šel.

Kako pomembno je, da smo v Sloveniji zadržali tekmo svetovnega pokala, ki je zdaj v Kopru, prej pa je bila dolga leta v Kranju?

Organizacija svetovnega pokala je velik strošek, toda ima ogromne dolgoročne učinke. Veliko pomeni za razvoj športa, njegovo priljubljenost. Opazijo nas sponzorji, vidijo nas otroci. Saj ste videli, koliko otrok je prišlo spodbujati Janjo. To tekmo moramo ohraniti.

S čim bi bili zadovoljni v tej sezoni?

Želim si, da bi se izšel načrt Garnbretovi, ki si je za cilj postavila svetovno prvenstvo. Če damo njo na stran, si želim, da bi v težavnosti, kjer še imamo nekaj časa, rasli iz tekme v tekmo in vrhunec dosegli v Južni Koreji. Balvani se začnejo takoj in se bodo poleti končali. Tam si že kmalu obetam kakšen dober rezultat. Ta bi nam dal spodbudo za naprej. Načrt je torej izboljšanje lanskih najboljših rezultatov, več finalnih nastopov in kakšne stopničke več tako pri dekletih kot pri fantih.

IFSC je po mojem mnenju premalo pritiskala na MOK.

V drugih športih, denimo rolnanju in kajtanju, so takoj dobili, kar so želeli.

Čuti se, da se približuje sezona in tudi jaz sem že nestrpen. Rad imam stres.

Kot selektor bi si želel, da bi Janja dala več kolegicam, s katerimi se odlično razume. Pa

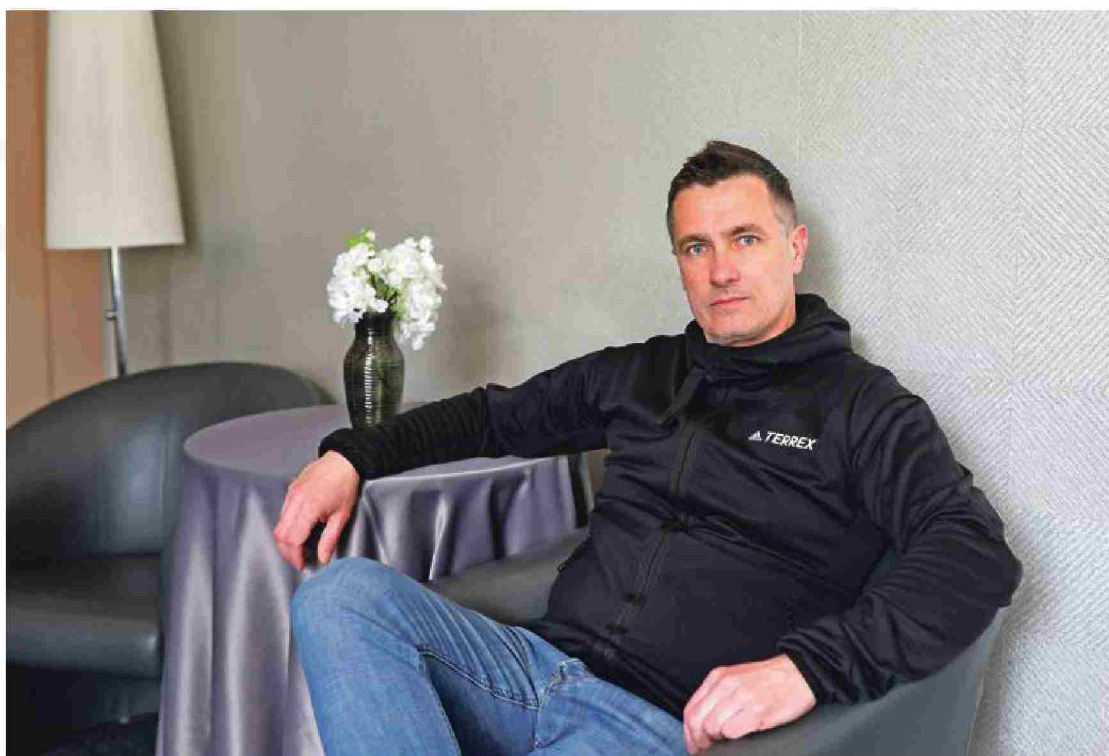
tudi fantom, s katerimi se lahko zlahka meri.

● Gorazd I Hren

Velenjčan se je v prvih letih samostojne Slovenije navdušil nad **športnim plezanjem** in bil sprva tekmovalec, kasneje je spoznal tudi trenersko žilico. Leta 1997 je opravil izpit za inštruktorja plezanja, leta 2008 pa trenerski izpit. Začel je na OŠ Livada, kjer je imel pod okriljem tudi takrat desetletno Janjo Garnbret. Zatem je bil šest let selektor mladinske reprezentance, leta 2016 pa je zamenjal Romana Krajnika na mestu selektorja članske vrste. S Klaro sta leta 2023 dobila hčerko Mio.

Gorazd Hren se veseli prihajajoče sezone.
FOTO GREGA VALANČIČ/PZS

Že deseto leto je šef stroke v slovenski reprezentanci. FOTO BLAŽ SAMEC